JEESUS TULEB TAGASI 23/24 SEPTEMBER 2025

Joshua Mhlakela

JEESUS TULEB TAGASI 23/24 SEPTEMBER 2025

AINULT MUSTANDITÕLGE

Esmakordselt avaldati 6. juulil 2025 originaalkeeles inglise keeles Truth Limited poolt

Selle väljaande tasuta versiooni saab alla laadida Internet Archive'ist.

Selle sõnumi sisu on teoreetiliselt nii maavärinat tekitav ja universaalne, et see nõuab selle e-brošüüri vaba tõlkimist ilma autoriõiguse kaalutlusteta mis tahes keelde või dialekti ning samamoodi vaba levitamist kõikjal selles maailmas.

VÄLJAANDJA MÄRKUS

Jeesus Kristus naaseb kristliku kiriku äraviimiseks kas 23. või 24. septembril Gregoriuse kalendri järgi. Need kaks kuupäeva vastavad Iisraeli pasunapühale ja juudi religioosse uusaasta (Rosh Hashana) algusele aastal 5786. Kirikukeeles on see kauaoodatud kiriku ülesvõtmine ja seda on võrreldud Jeesuse ja kiriku kui tema neitsi "pruudi" vahelise vaimse abieluga. See toimub silmapilguga kõigis maailma ajavööndites ja kahtlemata ei jää Rahvusvahelise Kosmosejaama elanikud sellest välja. Miljonid inimesed peaksid jäljetult kaduma, jättes maha oma kortsus riided – ja paisates ülejäänud maailma seitsmeaastasesse viletsuseaega, mis lõpeb Jeesuse teise tagasitulekuga. Seekord teeb ta seda avalikult 15. septembril 2032 juudi lepituspäeval (Yom Kippur), et valitseda Jeruusalemmast kogu Maa üle kuningate Kuningana ja isandate Issandana.

Selline on Johannesburgist pärit Joshua Mhlakela tunnistus, mille on talle siia kirja pannud endine kristlik ajalehereporter. See põhineb kahel YouTube'i taskuhäälingus, kus vend Joshua esineb – God's Voice Daily ja Centwinz, mis edastati 2025 aasta juunis. Sellest ajast alates on tema tunnistust tugevdanud kaaskodanik Lõuna-Aafrikast, Kristuses olev õde, kes tunnistas täna, et Jeesus oli talle dikteerinud kirjaliku avalduse, mis kinnitas, et ta TULEB tagasi sellel tulevasel pasunapühal. Maran Atha!

Minu nimi on Joshua Mhlakela. Ma elan Johannesburgis, aga olen pärit Kaplinnast. Ma usun Jeesusesse ja olen täna valmis ütlema seda, mida ta on mind maailmale ütlema saatnud. Ma ei ole apostel, pastor ega piiskop – vaid lihtne uuestisündinud, verega pestud Jeesusesse uskuja. Olen juba mõned aastad Issandaga käinud. Seega võin öelda, et tunnen teda isiklikult. Tahaksin lihtsalt kõigile öelda, et Ülesvõtmine on käes. Isegi kui te pole selleks valmis – see on teie jaoks valmis.

Enne minu sündi 1982 aastal nägi mu isa unes, kus talle öeldi, et ta paneks mulle nimeks Joshua. See oli ammu enne seda, kui sündimata lapse soo määramiseks tehnoloogia kasutusele võeti. Kuid mõningate sünnitusprobleemide tõttu hoiatas arst mu vanemaid, et ma tulen surnuna või vigastatuna välja. Kui ma lõpuks ilma igasuguste probleemideta välja tulin, kuulutas arst mind imelapseks.

Samal päeval, kui ma sündisin, lamas mu ema kõhuli, kui ta tundis vaimset jõudu, mis teda kägistama hakkas. Selle jõu vastu võideldes kavatses ta end ümber pöörata, unustades, et ma olin tema kõhuli. Kui ta oleks ümber pööranud, oleksin ma põrandale kukkunud ja end vigastada saanud, võib-olla surmavalt. Aga siis tuletas Jumal talle meelde minu kohalolekut, nii et ta hoidis minust kindlalt kinni ja see vaim kadus.

Kui ma olin umbes nelja- või viieaastane, röövis mind umbes kuuks ajaks keegi, kes tundis mu perekonda. Imekombel andis üks indiaanlane politseile vihje ja nemad koos mu vanematega tulid ja päästsid mind. Mul on sellest ajast mälestused alles – istusin lihtsalt tundmatu koha trepil ja nutsin terve päeva.

Kui ma olin 16- või 17-aastane teismeline, võitlesin enesetapumõtetega. Ma tahtsin nii väga endalt elu võtta ja vaenlane pakkus mulle selleks võimalusi. Mäletan üht korda, kui ma üritasin endalt elu võtta, aga just siis, kui ma seda tegema hakkasin, peatas Jumal mind.

Seega saatis surm mind sünnist saati. On levinud ütlus, et kõik surevad, aga Piibli järgi on olemas grupp inimesi, kes ei näe surma kunagi. 1 Korintlastele 15:51-52 ütleb Paulus: "Me kõik ei jää magama." Teisisõnu, me ei sure kõik, aga me kõik muutume hetkega, silmapilguga. Meid muudetakse surelikust surematuks. Jumal annab meile uued kehad, mille kaudu me kunagi ei sure. Seega arvan, et surmavaim saatis mind, sest võib-olla oli Saatan juba siis teadlik, et minu tulevane kutsumus elus on öelda kõigile, et tulevikus on olemas grupp inimesi, kelle Jumal valib surma mitte nägema. Seega on surm minu vaenlane ja surm on Jumala vaenlane.

Aamose 3:7 ütleb: "Issand ei tee midagi ilma oma plaani ilmutamata oma sulastele prohvetitele." Ma ei ole prohvet, aga ma olen Issanda sulane. Ja täna ilmutab Jumal oma plaani ka maailma inimestele.

Aastal 2000 sain kristlaseks. Andsin oma elu Jeesusele, kui olin alles teismeeas pärast enesetapumõtetega võitlemist. Ma arvan, et olin 19-aastane, kui tulin Jeesuse juurde ja andsin oma elu talle. Samal aastal, kui olin kirikusse kiindunud, külastasime inimesi nende kodudes ja palvetasime nende eest. Ühel pärastlõunal, kui ma nendest kodudest tänavale tulin, märkasin meie kõrval inglit, kes oli sama pikk kui hoone või ümbruskonna kõrgeim puu. See ingel kandis mõõka ja vaatas pidevalt ringi, justkui tahaks meid valvata. Mu kaaslased aga ei teadnud sellest. Ma ei öelnud neile siis midagi, sest ma ei teadnud, mida sellest arvata. Igatahes oli see üks minu esimesi kogemusi vaimse maailmaga uuestisündinud kristlasena. Mõnikord kõndisin kirikusse või sealt tagasi ja olin nii täis Jumala Püha Vaimu kohalolu, et tundsin, nagu Jeesus kõnniks minu kõrval, kuigi ma ei näinud teda.

2003 aastal, samas kirikus, kus ma käisin, sain abipastoriks. Ühel ööl nägin unes tulevikku. Nägin ennast ühel pimedal ööl lagendikul. Vaatasin maapinda ja taipasin, et see oli põlenud. Instinktiivselt teadsin, et mitte ainult maa, kus mina olin, polnud põlenud. Terve Maa oli põlenud! Seal, kus ma

olin, oli õhkkond nii hirmutav. Oli nii hirmutav olla seal, kus ma olin. Läksin mäkke ronima, et proovida leida teist inimest, sest olin selles kohas pimedal ja hirmutaval ööl täiesti üksi. Ronisin mäkke, vaatasin ringi, aga ma ei leidnud kedagi teist. Vaatasin üles tähtede poole ja nägin tähti. Tähti vaadates teadsin enda sees, et kristlikud usklikud olid enne hävingut, mille tagajärgi ma siin tunnistajaks olin, taevasse viidud. Siis ärkasin üles. Pärast ärkamist tundsin, nagu oleks Jumal mind tulevikku vaatama võtnud ja siis mind tagasi toonud.

Seitsme aasta pärast, 2010 aastal, astusin 28-aastaselt abipastori ametist tagasi, mõeldes: "Jumal, ma olen sind teeninud. Olen andnud endast parima. Kas ma võin nüüd keskenduda oma elule?"

Järgmisel aastal nägin end taas unes taevases kohtus. Seisin kohtu ukse taga. Minu ees ootas sisseminekut mees, kes sõna otseses mõttes hirmust värises. Tundus, nagu oleks ta teadnud, et kui ta kord kohtusse astub, ei pääse ta enam. Igatahes läks ta lõpuks sisse ja ma ei tea, mis temaga juhtus. Kohtumenetlus oli nii kiire, et see võttis vaid sekundeid.

Heebrealastele 9:22 öeldakse: "Inimesele on määratud üks kord surra, ja siis tuleb kohus." Seega teadsin, et need inimesed, kes kohtumõistmiseks kohtu ette tulevad, olid juba maa peal surnud, aga ma teadsin, et mina polnud surnud. Siis oli minu kord. Leidsin end istumas ühel kirikulaadsel pingil kohtus ja vaatasin tooli poole, kus tavaliselt istub kohtunik. Seal oli Jumal – ta oli istmel, kus ta istus, nii tohutu. Ta oli poolläbipaistev, nii et ma ei suutnud tema kuju eristada, aga ma teadsin ikkagi, et see oli Jumal. Minu vasakul pool oli Jeesus elusuuruses inimkehas, kes esines minu advokaadina. Minu paremal pool oli Saatan ja tema käes oli paks toimik, milles oli üksikasjalikult kirjeldatud kõiki mu patte, mida ma kunagi teinud olen. Seega süüdistas vaenlane Saatan mind Jumal Isa ja Kohtuniku ees, aga siis astus Jeesus ette. Kui ta ette astus, siis kohe seal ja siis mõisteti mind kõigist mu pattudest õigeks. Lõuna-Aafrikas, kui sind kohus süüdi mõistab ja vangi mõisteb, lähed kohtusaalist trepist alla arestikambrisse, enne kui sind vanglasse viiakse. Nii oli see ka selles taevases kohtus. Kui sa ei pääse, lähed sa trepist alla põrgusse, aga kui sa pääsed, lähed sa taevasse. Pärast õigeksmõistmist läksin ma taevasse. Kui ma sinna jõudsin, oli päev ja ma nägin inimesi ringi istumas. Nende riiete järgi otsustades olid nad koolilapsed ja vangid. Aga nad olid taevas – nad olid kohale jõudnud!!!

Siis ilmus Jeesus minu ette valges rüüs. Olin ta just sinna kohtusse jätnud, aga leidsin ta siis taevast uuesti. See oli esimene kord, kui nägin Jeesust nägemuses või unenäos nii lähedalt. Ta nägi välja nagu Lähis-Idast. Tal olid tumepruunid juuksed kaelani. Ta oli nägus ja korralikult pügatud habemega. Ainus asi, mis mu tähelepanu köitis, olid tema silmad. Olin hämmastunud. Ma lihtsalt vaatasin teda edasi. Ma ei suutnud oma pilku tema silmadelt ära võtta. Olin – ma ei tea, kas see on õige sõna, sest inglise keel pole minu emakeel – lummatud. Olin nii haaratud arusaamast, et mu Looja, keda ma armastasin, seisis seal otse minu ees! Ta vaatas mind ja andis midagi ütlemata oma mõtetes käske. Siis hakkasid ilmuma vankrid, mis rivistusid mu ette, nii palju, et ma ei suutnud neid kokku lugeda. Keegi ei juhtinud neid. Need kandsid sees hästi poleeritud puuplokke, millest vaid mõnel olid isikunimed. Jeesus ütles mulle – taas oma mõtetes, aga ma kuulsin seda valjusti ja selgelt: "Sa oled päästnud vähe inimesi."

Siis vaatas ta üle nende paljude nimetute klotside ja lisas: "Sa pead kõik need puuklotsid hingedega täitma." Ja siis ma ärkasin üles. Kui ma ärkasin, mõtlesin ma, et võib-olla tahab Jumal, et ma oleksin hingedevõitja ja avaks kiriku. Nagu ka oma esimese unenäo puhul, tundsin ma, et tulen taevast tagasi. Ja ma tundsin tema kohalolekut enda ümber.

Nii et viis aastat hiljem, 2016 aastal, asutasin ma kodukiriku. Kutsusin inimesi enda juurde, nad tulid ja ma palvetasin nende eest. See kestis umbes kuu aega, aga iga kord, kui ma sinna läksin, et jagada Jumala sõna ja nendega palvetada, ei olnud mul südames rahu, ma ei tundnud end hästi. Lõpuks ütlesin kogudusele, et lahkun. Nad ei pidanud enam kodukirikusse palvetama tulema. Siis

läksin õue, valmis lahkuma, kui õues tuli minu juurde üks vana naine. Ta palus mul tema eest palvetada, nii et panin käed tema pea peale, ta sulges silmad, minagi sulgesin silmad ja palvetasin tema eest. Seda tehes tundsin elektrilööki läbi oma käe. Avasin palvetades silmad ja see vana naine oli siin, aga tema kõrval – nüüd ma ei maga, see pole uni, ma olen väljas avaras kohas – Jeesus ilmus otse minu ette, seistes tema kõrval ja vaadates mind. Aga nüüd ei kandnud ta valget rüüd. Tal oli seljas majesteetlik sinakas- või tumesinine rüü, mis ulatus jalgadeni. Ta nägi oma laiade õlgade ja võimsa rinnaga nii tugev välja. Kui ma vaatasin tema rinda, oli tunne, nagu näeksin seal galaktikaid nagu kosmose galaktikaid. Ja mulle tuli pähe mõte: See on see, mis hoiab universumit koos! Ja kui ma teda näost näkku vaatasin, naeratas ta ja kadus. Mulle jäi mulje, et ta naeratas öeldes: "Hästi tehtud!" selle kiriku sulgemise eest. Sest see polnud plaan, mis tal minu jaoks oli; Ma ei tohtinud kirikut avada. Ja kui ma palvetamise lõpetasin, avas vana naine silmad ja ütles mulle: "Kas teadsite, et kui te minu eest palvetasite, tundsin, nagu oleks mu õlgadelt koorem maha tulnud, ja pärast seda tunnen end väga kergelt?" Ma teadsin, et see oli Jeesuse kohaloleku tõttu.

Teises unenäos või nägemuses nägin ma 2016 aastal Jeesust taevas, kandes sama majesteetlikku rüüd ja seismas hoone ees, mis meenutas oma sammastega fassaadiga Ameerika Ühendriikide Ülemkohtu hoonet. Seal ütles ta mulle konkreetselt: "Sa ei tohi kirikut avada." Ma peaksin lihtsalt kuulutama ta peagi saabuvaks maailma kuningaks.

2017 aastal viidi mind unes taevasse, kus trooniruumis nägin Jeesust istumas oma troonil, käed käetugedel. Põrandal nägin tema trooni ümber udu ja kuulsin heli, nagu oleks maailma tulemas sõda. See oli mulje, mis mulle jäi. Midagi väga, väga, väga tõsist oli tulemas maailma. Ma vaatasin Jeesust. Jällegi ilma suud avamata, aga läbi ta mõtete kuulsin teda väga valjult ja selgelt mulle ütlemas: "Ma tulen varsti!" Kui ta need sõnad ütles, hakkas ta käetugedest kinni hoides püsti tõusma. Aga enne, kui ta jõudis täielikult püsti tõusta, tuli temast jõud ja puhus mind sekunditega kahjutult taevast tagasi alla. Maandusin oma voodile. Niipea kui ma voodile maandusin, ärkasin üles ja hüüdsin, tundes tema kohalolekut endas nii tugevalt. Mu naine magas mu kõrval. Ta küsis minult: "Mis viga on?" Ma ei tea tänaseni, miks ma talle seda ütlesin, aga see on vastus, mis mu suust tuli: "Ma nägin taevas meest."

Varem arvasin, et kasvan suureks ja saan vanaks kristlaseks ning suren ehk üheksakümnendates eluaastates. Kuid kõik see muutus 2018 aastal. Sel aastal, jälle unes, ei näinud ma Jumalat, aga kuulsin tema väga valju häält. Need, kes seda kuulevad – palun pöörake tähelepanu sellele, mida ma järgmisena ütlen. Pange tähele sõnu, mida ma kohe ütlen, sest ükski neist sõnadest ei kuku maha. Ükski neist sõnadest ei ole tühi, sest need tulevad Jumalalt endalt. Teisisõnu, need täituvad. Selles unenäos ütles ta: "2026 aasta maailmameistrivõistlusi ei toimu, sest elu maa peal ei ole nende jaoks, kes maha jäävad, tavapärane." Siis ärkasin üles. Ma ei ole jalgpallifänn, seega ärgates ei teadnud ma, millal viimane maailmameistrivõistlus toimus või millal järgmine toimub. Hiljem kontrollisin ja avastasin, et meeste jalgpalli maailmameistrivõistluste 2026 aasta mängud toimuvad peamiselt Ameerika Ühendriikides.

Hiljem 2018 aastal, ühel varahommikul, ärkasin üles, lülitasin tuled põlema ja hakkasin Piiblit lugema. Jeesus ilmus mu ette valges rüüs. See polnud uni, sest ma olin ärkvel. Vaatasin talle näost näkku, kui ta ilma suud avamata ütles oma mõtetes järgmised sõnad: "Iisraeli rahvaks saamisest 1948 aastal on 77 aastat kuni väljarändeni." Ta ei kasutanud sõna "Ülesvõtmine," aga ma teadsin, et ta viitab sellele. Ta lisas: "Aastal 2025, 23. ja 24. septembril, tulen ma oma kogudust võtma. Nendel kahel päeval ei tea keegi päeva ega tundi, mil ma tulen. Pärast seda on maa peal seitsmeaastane viletsus neile, kes maha jäävad. Aastal 2032, 15. septembril, tulen ma Maale tagasi kuningana."

Pärast nende sõnade ütlemist ta kadus ja ma olin hämmastunud. Ma ei teadnud siis ülesvõtmisest, teisest tulemisest ja viletsusest palju. Kui ma olin noor ja hakkasin kristlaseks saama, ütles üks pastor mulle, et tulevikus tuleb mingi viletsus ja kristlased peavad sellest läbi minema. See oli kõik,

mida ma teadsin. Ma ei teadnud, et Ülesvõtmise kaudu on olemas pääsetee. Võib-olla olin sellest siin-seal kuulnud, aga tegelikult ma ei teadnud palju.

Ma tean, et need on väga vastuolulised teemad, aga Jumal käskis mul ühel päeval lugeda Jesaja 55. peatükki, kus ta ütles: "Ükski minu sõna ei jäta mind maha ega tule mu juurde tühjalt tagasi." Ja siis ta ütles, et hakkab mind õpetama. Ta hakkab mõtlema läbi mu mõtete. Ma ei ole Jumal, aga ta paneb mu pähe mõtteid, et ma saaksin neist asjadest rohkem aru. Ta viis mind 2 Kuningate 2:1–11 juurde eelmise Ülesvõtmise – Eelija oma – kohta. Kui Eelija ja Eliisa olid koos, tulid prohvetid nende juurde ja küsisid Elisalt: "Kas te teate, et teie isand võetakse täna teie juurest ära?" Ja Eliisa ütles neile: "Jah, ma tean." Ja teised prohvetid mujalt tegid sama. Nad küsisid temalt sama küsimust ja tema vastas samuti: "Jah, ma tean." Lõpuks ütles Eelija Eliisale: "Enne kui mind sinu juurest ära võetakse, ütle mulle, mida sa tahad, et ma sinu heaks teeksin." Nii ma nägin, et Eelija äraviimise päev polnud neile saladus. Tegelikult oli Jumal selle ilmutanud prohvetitele, Eliisale ja Eelijale. Seega näitas Jumal mulle, et ta teeb sama asja ka selle tulevase äraviimise ajal.

Nii hakkasin ma seda teemat tõsiselt uurima. Siis sain teada, et Jumal oli seadnud seitse püha ja Jeesus oli oma elu, surma ja ülestõusmisega juba täitnud neli neist – paasapüha, hapnemata leiva, uudsevilja ja nelipüha. Järele on jäänud vaid kolm – pasunatepüha, lepituspäev ja lehtmajadepüha.

3 Moosese 23 peatükk ütleb meile, et pasunatepüha seati sisse ühepäevase sündmusena. See algas noorkuu nägemisega. Kuid kuna noorkuu pisikese poolkuu füüsilise vaatluse osas oli ebakindlust, pikendati ühepäevast kestust hiljem kahe päevani. Lõpuks tekkis sellest olukorrast heebrea väljend "Keegi ei tea päeva ega tundi," mis viitab sellele pasunapühale.

Nagu varem mainitud, oli Jeesus kasutanud sõna Exodus, kuid ta rääkis Ülesvõtmisest. Seitsekümmend seitse aastat alates Iisraeli asutamisest 1948 aastal toob meid just sellesse aastasse, 2025.

Ja aastal 2025 on 23 ja 24 september kaks pasunapüha päeva. Seega on see kitsas ajaaken, mil toimub kiriku Ülesvõtmine. Seitse aastat hiljem, aastal 2032, on 15 september lepituspäev, mil Jeesus naaseb Maale kuningana.

Miks ta mulle siis maailmameistrivõistlustest rääkis? 1 Tessalooniklastele 5:5 ütleb meile, et saabub aeg, mil inimesed tervitavad valjult rahu ja julgeoleku saabumist kogu maailmas. Vähemalt seda lubab tulevane karismaatiline Antikristus maailmale pärast Ülesvõtmist. Võib-olla tuleb tõepoolest rahu, aga ma ei tea, kui kaua see kestab. Aga 2026 aasta juuniks on maailm nii suures segaduses, valitseb nii palju kaost ja hävingut, et FIFA ei saa enam USA-s, Kanadas ja Mehhikos MM-mänge korraldada.

Matteuse 24:36 ütles Jeesus, et keegi ei tea Ülesvõtmise päeva ega tundi. Aga kui seda internetist guugeldada, võib leida veebisaite, mis selgitavad, et see väljend on tegelikult heebrea idioom pasunapüha kohta. Pasunapüha oli algselt ühepäevane festival ja see algas "noorkuu" füüsilise nägemisega. Kuna visuaalne nägemine oli ebakindel, venis ühepäevane festival kahe päevani. Seega võiks öelda, et keegi ei teadnud noorkuu – ja sellest tulenevalt ka pasunapüha – päeva ega tundi ning lõpuks ka Ülesvõtmist.

Kuid see peegeldab siin ka traditsioonilisi juudi pulmakombeid. Alles siis, kui peigmehe isa on pulmakuupäeva otsustanud, ütleb ta oma pojale: "Mine ja too oma pruut." Seega ei tea keegi pulmapäeva ega tundi, isegi mitte poeg, vaid ainult isa. Kirik on Jeesuse pruut, seega on Ülesvõtmine nagu pulm Jeesuse ja kiriku vahel. Maa peal toimub see päeval, mida keegi Maa peal ei tea, isegi mitte Poeg Maa peal, vaid ainult Isa.

Ja kui vaadata 1 Korintlastele 15:51-52, siis Paulus nõustub Jeesusega, mainides "viimast pasunat." Paljud inimesed, kui nad loevad "viimast pasunat," jooksevad Ilmutusraamatu juurde ja ütlevad, et viimane pasun on seitsmenda ingli seitsmes pasun viletsuse ajal. See on vale. Pasunapüha ajal puhutakse sarafaani 99 korda, millele järgneb 100 ja see viimane on "viimane pasun."

1 Tessalooniklastele 5:1 öeldakse: "Aga nüüd, vennad ja õed, aegade ja kuupäevade kohta – meil pole vaja teile kirjutada." Paulusel polnud vaja tessalooniklastele kirjutada "Issanda päeva" aegadest ja kuupäevadest. See oli sellepärast, et Issanda päev oleks sündmus, mis oleks nende eest järgmised 2000 aastat varjatud, kuid mis ilmutataks Lõpuaegade Kirikule. Ja 4 salmis ütleb Paulus, et see päev ei ole üllatus neile, kes on valguses, aga need, kes on pimeduses, üllatab ta nagu varas.

Heebrealastele 10:25 manitseb meid mitte unustama kokkutulekut, vaid tegema seda veelgi enam, mida enam me näeme seda päeva lähenemas. Ja ma ütlen teile, et see pole mingi suvaline päev, vaid kindel ajaaken, mida on võimalik näha lähenemas.

Apostlite tegude 1:6-7 küsisid Jeesuse jüngrid temalt pärast tema ülestõusmist: "Kas sa sel ajal saad Iisraeli kuningaks?" Aga tema ütles neile: "Teie asi ei ole teada aegu ja hetki, mis Isa on seadnud omaenda meelevallaga, vaid te peate olema minu tunnistajad Juudamaal ja Samaarias ja maailma otsani." Teisisõnu, ajad, mil Jeesus tuleb tagasi ja saab Iisraeli kuningaks, ei tohiks olla nende mureks. Lõppude lõpuks pidi see toimuma 2000 aastat hiljem.

See on nagu Taanielile öeldi, et ta peaks oma sõnad vait hoidma ja oma raamat lõpuajani kinni pitseerima. Seega tuleb lõpuajal ilmutus kirikule, ilmutus lõpuajast endast.

Seega kirjutan, et hoiatada Lõuna-Aafrikat ja maailma, et Jeesus tuleb tagasi. Kui teie elus pole Jeesust või kui te pole oma elu Jeesusele üle andnud – pidage meeles, et aeg läheneb. Aeg, mille Jumal on määranud inimestele tema vastuvõtmiseks, armuperiood, mille Jumal on andnud kirikule, et nad saaksid maailma poole pöörduda, et kõik võiksid Jeesuse vastu võtta ja päästetud saada, on lõppemas.

Unistumine toimub. Miljonid kristlased kogu maailmas, sealhulgas Lõuna-Aafrikas, kaovad sekundi murdosa jooksul. Pärast kristlaste eemaldamist maailmast langeb maailma peale Jumala kohtuotsus.

Maailm valmistub 2026 aasta jalgpalli maailmameistrivõistlusteks. Kuid pärast 2025 aasta Ülesvõtmist valitseb maailmas selline kaos, häving ja laastamine, et 2026 aasta juuniks ei toimu enam ühtegi maailmameistrivõistluste mängu. Maailm oleks tundmatuseni muutunud.

Seega olen ma siin taas kord, et teid kõiki paluda ja anuda – palun ärge arvake, et teil on palju aega. Teil pole palju aega. Pidage meeles, et mind ei kutsutud kirikuid avama. Kunagi arvasin, et see oli see, mida Jumal minu jaoks silmas pidas. Aga sellest ajast peale olen leidnud, et minu kutsumus on kuulutada maailmale, et ennekõike on Jeesus elus ja ta tuleb varsti tagasi. Seega, maailm, ole valmis. Jäta kõik oma patud maha ja tule Kristuse juurde, kust leiad pääste. On lõpuaeg. Ma ei saa öelda, et olen ainus kutse, aga ma olen üks Jumala viimastest kutsetest. Seega pöördun ma kõigi poole – tavakodanike, ärimeeste, kuulsuste, valitsusministrite, riikide presidentide poole igal kontinendil üle kogu maailma – andke oma elu Jeesusele nüüd, sest Ülesvõtmise aeg on käes.

2019 aastal nägin Tom Horn ühes telesaates oma raamatust "The Wormwood Prophecy" rääkimas. Ta pole enam meie seas, aga saates ütles ta, et tal oli NASA töötajalt infot, et 2029 aasta reedel, 13 kuupäeval tabab Maad asteroid. Horn ütles, et pidi šokis maha istuma, kui taipas, et asteroid võib olla Ilmutusraamatu 8. peatükis mainitud põlev täht. Kui see kuupäev tähistab seitsmeaastase viletsuse perioodi keskpunkti, siis 3 ½ aastat tagasi lugedes jõuame aastasse 2025. Ma väidan, et tal oli õigus oma üldise tuleviku ajajoonega, mis põhimõtteliselt langeb kokku minu omaga.

Sain viimase suure nägemuse 2018 aastal. Muidugi pole see esimene kord, kui ma sellest pärast seda räägin. Näiteks esinesin rahvusvahelises God's Voice Daily taskuhäälingus. Mul on ka oma YouTube'i kanal, kus püüan seda sõnumit edastada. Ma ei hakka siin kanali nime avaldama, sest ma ei ole siin ennast reklaamimas.

Jeesus suri, maeti, tõusis üles ja läks taevasse 32 aastal pKr. On piibliõpetlasi, kes usuvad, et ta on ära 2000 aastat ja naaseb siis tagasi. Kui liita 32 aastale pKr 2000 aastat, jõuame aastasse 2032, mis on Kristuse tagasituleku aasta. Aga enne seda on seitse aastat viletsust, seega kui lahutada aastast 2032 seitse, jõuame aastasse 2025!

Kahtlemata ütlevad paljud inimesed mulle, et paljud on varem selliseid kuupäevi seadnud. Need kõik on jäänud tühjaks – aga selle aastaga nii ei ole. Olen MILJARD PROTSENTI KINDLE, et Kiriku Ülesvõtmine toimub 23 või 24 septembril. Ma palun maailmal selleks valmis olla. Andke kindlasti oma elu Jeesusele. Tema on tee, tõde ja elu. Tema on Jumal.